

pri menjavi nastane ob nastanku obdavčljivega dogodka prve od obeh transakcij, tudi če recipročna transakcija še ni bila opravljena – Fizični osebi, ki sta ustanovili stavbno pravico v korist družbe zaradi zgraditve stanovanjske stavbe v zameno za obveznost družbe, da zgradi to stavbo z lastnimi sredstvi in na ustanovitelja prenese lastništvo 25 odstotkov celotne zazidane površine v 12 mesecih po izdaji gradbenega dovoljenja – Določitev davčne osnove – Uporaba pojma obdavčljivega dogodka za oproščene transakcije, tudi če jih opravi oseba, ki nima statusa davčnega zavezanca ali davčnega dolžnika

## Izrek

1. Člena 63 in 65 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da v okoliščinah, kot so te v zadevi iz postopka v glavni stvari, v katerih je v korist družbe zaradi zgraditve stavbe, pri čemer bo ta družba postala lastnik 75 odstotkov celotne zazidane površine, ustanovljena stavbna pravica v zameno za izgradnjo preostalih 25 odstotkov, ki se jih ta družba zaveže izročiti v popolnoma dokončanem stanju ustanoviteljema te stavbne pravice, ne nasprotujeta temu, da obveznost obračuna davka na dodano vrednost na gradbene storitve nastane že ob ustanovitvi stavbne pravice, to je preden so te storitve opravljene, če so ob ustanovitvi te pravice znani že vsi upoštevni elementi teh bodočih storitev in so tako zlasti zadevne storitve natančno določene in je mogoče vrednost navedene pravice izraziti v denarju, za preveritev česar je pristojno predložitveno sodišče. V zvezi s tem ni upoštevno, da je ustanovitev navedene stavbne pravice oproščena transakcija, ki jo opravijo osebe, ki nimajo statusa davčnih zavezancev ali davčnih dolžnikov v smislu navedene direktive.
2. V okoliščinah, kot so te v zadevi iz postopka v glavni stvari, v katerih transakcija ni opravljena med strankami, med katerimi bi obstajale vezi v smislu člena 80(1) Direktive 2006/112, za preveritev česar je pristojno predložitveno sodišče, je treba člena 73 in 80 te direktive razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni določbi, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v skladu s katero je davčna osnova za dobavo blaga ali opravljanje storitev, kadar je plačilo za to dobavo blaga ali opravljanje storitev popolnoma določeno v blagu ali storitvah, v vseh primerih tržna vrednost dobavljenega blaga ali opravljene storitve.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 21. januarja 2013 vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Madžarska) – Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit kft. proti Vidékfejlesztési Miniszter**

(Zadeva C-24/13)

(2013/C 156/27)

Jezik postopka: madžarščina

## Predložitveno sodišče

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

## Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit kft.

Tožena stranka: Vidékfejlesztési Miniszter

## Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba Uredbo Sveta (ES) št. 1698/2005<sup>(1)</sup> in Uredbo Komisije (ES) št. 1974/2006<sup>(2)</sup> razlagati tako, da imajo lokalne akcijske skupine, ustanovljene v zvezi s kmetijsko podporo, lahko v državi članici le zakonsko določeno pravno obliko?
2. Ali je na podlagi navedenih uredb razlikovanje mogoče uvesti tako, da nacionalni zakonodajalec priznava le lokalne akcijske skupine, ki imajo določeno pravno obliko, pri čemer določa drugačne ali strožje pogoje od tistih, ki so določeni v členu 62[(1)] Uredbe št. 1698/2005?
3. Ali v skladu z navedenima uredbama zadostuje, da lokalne akcijske skupine v državi članici izpolnjujejo samo pogoje, določene v členu 62[(1)] Uredbe št. 1698/2005? Ali lahko država članica navedeno določbo omeji s tem, da subjektom, ki izpolnjujejo pogoje, določene v členu 62[(1)] Uredbe št. 1698/2005, naloži druge zahteve obličnosti ali zakonske zahteve?
4. Ali je treba navedeni uredbi razlagati tako, da odločitev o tem, da se ukinejo lokalne akcijske skupine, ki izpolnjujejo pogoje, naložene v členu 62(1) Uredbe št. 1698/2005, in ki so v vsem času, ko so bile aktivne, spoštovale vse upoštevne nacionalne predpise in predpise Skupnosti, ter o tem, da se dovoli samo delovanje lokalnih akcijskih skupin, ki imajo novo pravno obliko, spada v polje proste presoje države članice?
5. Ali je treba navedeni uredbi razlagati tako, da lahko država članica v zvezi s programi podpore, ki že potekajo, ali v programskem obdobju po potrebi tudi spremeni pravni okvir za delovanje lokalnih akcijskih skupin?

<sup>(1)</sup> UL C 165, 9.6.2012.

6. Kako je treba razlagati navedeni uredbi, če se ukinejo lokalne akcijske skupine, ki so do takrat učinkovito in zakonito opravljale svoje dejavnosti? Kaj se v takem primeru zgodi s obveznostmi, ki so jih prevzele lokalne akcijske skupine, in pravicami, ki so jih pridobile, če se upoštevajo zlasti vsi subjekti, na katere vpliva ukinitve?
7. Ali je treba člen 62(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) razlagati tako, da je sprejemljiva in v skladu s pravom določba, s katero država članica zahteva, da se lokalne akcijske skupine Leader, ki imajo obliko nepridobitne gospodarske družbe, v enem letu preoblikujejo v društvo, ker lahko le pravna oblika društva kot družbene organizacije pravilno zagotavlja ustvarjanje mreže med lokalnimi partnerji, saj je v skladu z veljavnim madžarskim pravom temeljni cilj gospodarske družbe pridobivanje dobička, obstoj ekonomskih interesov pa izključuje pritegnitev javnosti in pristop novih partnerjev?

(<sup>1</sup>) Uredba Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L 277, str. 1).

(<sup>2</sup>) Uredba Komisije (ES) št. 1974/2006 z dne 15. decembra 2006 o podrobnih pravilih glede uporabe Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L 368, str. 15).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kúria (Madžarska) 21. januarja 2013 – Árpád Kásler in Hajnalka Káslerné Rábai proti OTP Jelzálogbank Zrt.**

(Zadeva C-26/13)

(2013/C 156/28)

*Jezik postopka: madžarščina*

**Predložitveno sodišče**

Kúria

**Stranke v postopku v glavni stvari**

*Tožeči stranki in nasprotni stranki v postopku s kasacijsko pritožbo:* Árpád Kásler in Hajnalka Káslerné Rábai

*Tožena stranka in pritožnica v postopku s kasacijsko pritožbo:* OTP Jelzálogbank Zrt.

**Vprašanja za predhodno odločanje**

1. Ali je treba člen 4(2) Direktive Sveta 93/13/EGS (<sup>1</sup>) z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (v nadaljevanju: Direktiva) razlagati tako, da je lahko pogodbeni pogoj v zvezi z menjalnim tečajem, ki ni

bil posamično dogovorjen, v primeru posojila, ki je izraženo v tuji valuti, vendar je v resnici izplačano v nacionalni valuti, in ki ga mora posojilojemalec vrniti izključno v nacionalni valuti, del „opredelitve glavnega predmeta pogodbe“?

Če to ni tako, ali je treba na podlagi drugega dela člena 4(2) Direktive šteti, da je razlika med nakupnim in prodajnim menjalnim tečajem plačilo, katerega enakovrednosti z opravljenimi storitvijo ni mogoče analizirati z vidika njegove nedovoljenosti? Ali je v zvezi s tem kakor koli upoštevno vprašanje, ali je bila menjava valut med finančno institucijo in potrošnikom dejansko opravljena?

2. Če je treba člen 4(2) Direktive razlagati tako, da lahko nacionalno sodišče ne glede na določbe nacionalnega prava preveri tudi nedovoljenost pogodbenih pogojev, na katere se nanaša navedeni člen, če navedeni pogoji niso jasni in razumljivi, ali ta zadnja zahteva pomeni, da morajo biti pogodbeni pogoji za potrošnika sami po sebi jasni in razumljivi s slovničnega vidika, ali pa morajo biti poleg tega jasni in razumljivi tudi ekonomski razlogi za uporabo pogodbenega pogoja ter njegova zveza z ostalimi pogodbenimi določili?
3. Ali je treba člen 6(1) Direktive in točko 73 sodbe Sodišča v zadevi Banco Español de Crédito (C-618/10) razlagati tako, da nacionalno sodišče ne more v korist potrošnika odpraviti [vzrokov] za neveljavnost nedovoljenega pogoja, ki je del splošnih pogojev pogodbe o potrošniškem posojilu, tako da bi zadevni pogodbeni pogoj spremenilo in dopolnilo pogodbo, niti v primeru, da pogodbe, če ne bi tako ravnalo, v primeru črtanja navedenega pogoja na podlagi preostalih določil ne bi bilo mogoče izvršiti? Ali je v zvezi s tem upoštevno to, da nacionalno pravo vsebuje dispozitivno določbo, ki v primeru neupoštevanja neveljavnega pogoja [namesto tega pogoja] ureja zadevno pravno vprašanje?

(<sup>1</sup>) Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Napoli (Italija) 22. februarja 2013 – Luigi D’Aniello in drugi proti Poste Italiane SpA**

(Zadeva C-89/13)

(2013/C 156/29)

*Jezik postopka: italijanščina*

**Predložitveno sodišče**

Tribunale di Napoli